

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2002

Nr 1301—1312

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1301	Lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	5387
1302	Lag om ändring av 12 c § lagen om pension för arbetstagare	5395
1303	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	5396
1304	Lag om ändring av lagen om rehabiliteringspenning	5398
1305	Lag om alterneringsledighet	5400
1306	Lag om Utbildningsfonden	5406
1307	Lag om upphävande av 10 kap. statstjänstemannalagen	5410
1308	Lag om ändring av 4 § lagen om vuxenutbildningsstöd	5411
1309	Lag om ändring av 92 § inkomstskattelagen	5412
1310	Lag om ändring av 2 § lagen om Försäkringsinspektionen	5413
1311	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om utbildningsfondens stadgar	5414
1312	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om villkoren för non food -träda inom stöd för jordbruksgrödor 2003	5418

Nr 1301

Lag

om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 24 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1069/2000,

ändras 1 och 3—7 § samt 8 § 1 mom., 10 § 1 mom., 11 och 13—14 §, 15 § 2 mom., 16 §, 18 § 3 mom., 19 § och 22 § 2 mom.,

av dessa lagrum 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1280/2000, 10 § 1 mom. och 11 § sådana de lyder i lag 917/2000 och 18 § 3 mom. sådant det lyder i lag 639/2001, samt

fogas till lagen en ny 4 a §, till 12 § nya 3 och 4 mom., till 15 § ett nytt 3 mom, till 18 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 6 mom., till lagen en ny 19 a § och en ny kapitelrubrik framför 24 § samt nya 24 a—24 d § och till 25 § nya 2 och 3 mom. som följer:

1 §

Lagens syfte

Arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), utbildningsstöd inom den arbetskraftspolitiska vuxenutbildningen enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) och alter-

neringsersättning enligt lagen om alterneringsledighet (1305/2002) finansieras genom en statsandel som motsvarar grundtrygghetsandelen, genom arbetslöshetsförsäkringspremier enligt denna lag, genom arbetsgivarens självriskpremier enligt utkomstskyddet för arbetslösa (*självriskpremier*) och genom medlemsavgifter enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) så som bestäms i denna

RP 243/2002
ShUB 47/2002
RSv 239/2002

lag. De arbetspensionstillägg som avses i arbetspensionslagstiftningen, vuxenutbildningsstödets förtjänstdel och de förvaltningskostnader som avses i lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000), de förvaltningskostnader och yrkesexamensstipendier i fråga om andra än i tjänste- eller anställningsförhållande till staten varande personer som avses i lagen om Utbildningsfonden (1306/2002) samt den lönegaranti som avses i lagen om lönegaranti (866/1998) finansieras med avgifterna enligt denna lag så som bestäms i denna lag.

Om finansieringen av arbetslöshetskassorna bestäms i lagen om arbetslöshetskassor.

3 §

Konjunkturbuffert

För att trygga likviditeten och balansera ändringar i arbetslöshetsförsäkringspremierna till följd av prognostiserbara nationalekonomiska konjunkturfluktuationer har arbetslöshetsförsäkringsfonden en konjunkturbuffert, som utgör skillnaden mellan fondens tillgångar och skulder. Vid fastställandet av arbetslöshetsförsäkringspremierna kan prognosen om fondens maximibelopp uppgå till högst ett belopp motsvarande utgifterna för en arbetslöshetsgrad på 3,6 procentenheter. Vid viktiga konjunkturer kan arbetslöshetsförsäkringsfonden ha ett underskott som motsvarar samma arbetslöshetsgrad.

Vid fastställandet av konjunkturbuffertens belopp beaktas de från självriskpremierna influtna medlen så att de fördelas jämnt mellan de fyra år som följer efter det år då självriskpremierna redovisats.

4 §

Finansiering av inkomstrelaterad dagpenning

Som statsandel till en arbetslöshetskassa betalas för varje inkomstrelaterad dagpenning ett belopp som motsvarar grunddagpenningen enligt 6 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Om inkomstrelaterad dagpenning betalas jämkad eller minskad enligt 4 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, betalas i statsandel ett belopp som motsvarar grund-

dagpenningens relativa andel av varje full inkomstrelaterad dagpenning enligt 6 kap. 2 § 1 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

För inkomstrelaterade dagpenningar för permitteringstid och för tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalas inte statsandel. Som arbetslöshetsförsäkringsfondens andel betalas till arbetslöshetskassan för dessa dagpenningar 94,5 procent av utgifterna.

Arbetslöshetskassans andel av varje inkomstrelaterad dagpenning är 5,5 procent, om inte något annat följer av bestämmelserna i 1 och 2 mom. Om förhöjd inkomstrelaterad dagpenning betalas enligt 6 kap. 2 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, beräknas arbetslöshetskassans andel dock av inkomstrelaterad dagpenning som beräknats enligt 6 kap. 2 § 1 mom.

För andra än i 2 mom. avsedda inkomstrelaterade dagpenningar betalas som arbetslöshetsförsäkringsfondens andel till arbetslöshetskassan för varje inkomstrelaterad dagpenning skillnaden mellan den betalda inkomstrelaterade dagpenningen och beloppen enligt 1 och 3 mom.

Om en företagarkassas finansiering, om statsandel till en arbetslöshetskassas förvaltningskostnader, om arbetslöshetsförsäkringsfondens andel samt om betalningen av statsandelen och arbetslöshetsförsäkringsfondens andel bestäms i lagen om arbetslöshetskassor och i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

4 a §

Finansiering av tilläggsdagar

Om andelen av utgifterna för tilläggsdagar av arbetslöshetskassornas förmånsutgifter från och med 2011 växer från den andel som de i genomsnitt utgjorde under 2002—2006, minskas arbetslöshetskassornas andel av tilläggsdagarnas finansiering med denna relativa andel. Arbetslöshetsförsäkringsfondens andel av tilläggsdagarnas finansiering ökas med samma andel. Tilläggsdagarnas finansieringsandelar justeras först för tiden från 2011 till 2014 och därefter särskilt för att gälla från 2015.

Arbetslöshetskassans och arbetslöshetsförsäkringsfondens procentandelar bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet på de grunder som nämns i 1 mom.

5 §

Finansiering av förtjänststöd

Som statsandel till en arbetslöshetskassa betalas av förtjänststödet till varje deltagare i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning ett belopp som motsvarar grunddagpenningen enligt 6 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Om förtjänststödet betalas minskat enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice, betalas som statsandel ett belopp som motsvarar grunddagpenningens relativa andel av varje full inkomstrelaterad dagpenning enligt 6 kap. 2 § 1 mom. lagen om utkomststöd för arbetslösa.

Arbetslöshetskassans andel av varje förtjänstdel av förtjänststödet är 5,5 procent, om inte något annat följer av 1 mom. Om förtjänststöd betalas till förhöjt belopp enligt 6 kap. 2 § 2 mom. lagen om utkomststöd för arbetslösa, beräknas dock arbetslöshetskassans andel enligt den förtjänstdel av den inkomstrelaterade dagpenningen som bestäms enligt 6 kap. 2 § 1 mom.

6 §

Finansieringen av övriga förmåner

I fråga om finansieringen av alterneringsersättning enligt lagen om alterneringsledighet iakttas i tillämpliga delar vad som i 4 och 8 § bestäms om arbetslöshetsdagpenning.

7 §

Förmåner som finansieras av arbetslöshetsförsäkringsfonden

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för betalningen av den försäkringspremie som avses i 12 c § lagen om pension för arbetstagare (395/1961) och som gäller arbetspensionstillägg, av den premie som avses i 3 § lagen om statens pensionsfond (1372/1989) och som gäller arbetspensionstillägg, av det belopp som avses i 31 §

lönegarantilagen samt av det belopp som avses i 13 § lagen om Utbildningsfonden.

8 §

Finansieringen av grunddagpenningen och grundstödet

För finansieringen av grunddagpenningarna enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, av grundstöden enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice samt av de därtill hörande barnförhöjningarna betalar arbetslöshetsförsäkringsfonden genom förmedling av social- och hälsovårdsministeriet till Folkpensionsanstalten den andel som avses i 23 §. Till övriga delar finansieras utgifterna med den statsandel som betalas till Folkpensionsanstalten.

10 §

Arbetslöshetsförsäkringsfondens uppgifter

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för finansieringen av de förmåner som avses i 1 § till den del staten och de enskilda arbetslöshetskassorna inte svarar för detta. Om arbetslöshetsförsäkringsfondens uppgifter när finansieringen av arbetslöshetskassorna ordnas i praktiken bestäms i lagen om arbetslöshetskassor och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Arbetslöshetsförsäkringsfonden styr, utvecklar och övervakar verkställigheten av uppbördsförfarandet i fråga om premier, varom bestäms i 7 kap. Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för bestämmandet och för uppbörden av i 8 a kap. avsedd självriskpremie.

11 §

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfonden

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfondens ekonomi och av verkställigheten av i 8 a kap. avsedd självriskpremie ankommer på Försäkringsinspektionen. Till övriga delar övervakas uppfyllandet av de förpliktelser som ålagts arbetslöshetsförsäkringsfonden i

denna lag av social- och hälsovårdsministeriet.

12 §

Arbetsgivares premiebetalningsskyldighet

Utän hinder av vad som bestäms i 1 och 2 mom. är arbetsgivaren inte skyldig att betala arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om följande personer:

1) arbetstagare som tjänstgör på ett sådant finskt fartyg i utrikesfart som är antecknat i förteckningen enligt lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart (1707/1991) och som inte bor i Finland,

2) arbetstagare som enligt 3 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte är berättigad till arbetslöshetsförmåner,

3) ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,

4) bolagsman i ett öppet bolag,

5) arbetstagare i vars fall det försäkringspremiestystem som tillämpas i den lagstadgade olycksfallsförsäkringen inte grundar sig på den av arbetsgivaren betalda lönesumman (arbetstagare med fast premie),

6) arbetstagare som enligt lagen om pension för företagare (468/1969) eller lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) är skyldig att teckna i dessa lagar avsedd försäkring för sin huvudtjänst.

Arbetsgivaren kan på ansökan till arbetslöshetsförsäkringsfonden befrias från förpliktelsen att betala arbetslöshetsförsäkringspremie för en sådan arbetstagare som inte omfattas av Finlands lagstiftning om bosättningsbaserad social trygghet.

13 §

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie för delägare i företag

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie som skall betalas för delägare i företag som avses i 1 kap. 6 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall bestämmas så att premien motsvarar finansieringen av de förmåner till vilka delägarna är berättigade.

14 §

Bestämmande av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie består av grundpremie och tilläggsdagspremie. Tilläggsdagspremien bestäms så att den tillsammans med den i 8 a kap. avsedda självriskpremien räcker till för att täcka arbetsgivarens andel av de utgifter för tilläggsdagar som avses i 6 kap. 9 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Grundpremien bestäms på basis av arbetslöshetsförsäkringsfondens övriga utgiftsposter. Också självriskpremien beaktas i arbetsgivarens genomsnittliga premie.

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av företagets lönesumma så att

1) vid graderingen av grundpremien tillämpas vad som bestäms i 18 § 3 mom.,

2) tilläggsdagspremien bestäms så att den sjunker lineärt från fullt belopp till en fjärdedel då lönesumman växer från 1,3 miljoner euro till 20,8 miljoner euro.

I 24 och 24 a § bestäms om storleken av den självriskpremie som bestäms enligt lönesumman.

15 §

Löntagares premiebetalningsskyldighet

Utän hinder av vad som bestäms i 1 mom. är följande personer inte betalningsskyldiga:

1) arbetstagare som tjänstgör på ett sådant finskt fartyg i utrikesfart som är antecknat i förteckningen enligt lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart (1707/1991) och som inte bor i Finland,

2) person som enligt 3 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte är berättigad till arbetslöshetsförmåner,

3) ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,

4) bolagsman i ett öppet bolag,

5) familjevårdare som avses i familjevårdarlagen (312/1992),

6) arbetstagare i vars fall det försäkringspremiestystem som tillämpas i den lagstad-

gade olycksfallsförsäkringen inte grundar sig på den av arbetsgivaren betalda lönesumman (arbetstagare med fast premie),

7) arbetstagare som enligt lagen om pension för företagare eller lagen om pension för lantbruksföretagare är skyldig att teckna i dessa lagar avsedd försäkring för sin huvudtjänst.

Arbetstagaren kan på ansökan till arbetslöshetsförsäkringsfonden befrias från förpliktelsen att betala arbetslöshetsförsäkringspremie, om denne inte omfattas av Finlands lagstiftning om bosättningsbaserad social trygghet.

16 §

Löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie för delägare i företag

Arbetslöshetsförsäkringspremie för delägare i företag som avses i 1 kap. 6 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall bestämmas så att premien motsvarar finansieringen av de förmåner som delägarna är berättigade till.

6 kap.

Arbetslöshetsförsäkringpremiernas storlek

18 §

Arbetslöshetsförsäkringspremiernas belopp

Ändringarna i löntagares och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie skall fastställas så att de fördelar sig jämnt mellan arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie skall graderas så att premien för ett lönebelopp upp till 840 940 euro fastställs till en fjärdedel uttryckt i fulla hundraedels procent av premien avrundat till närmaste fem hundraedelar för den del av lönebeloppet som överstiger 840 940 euro. Om arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbets-

löshetsförsäkringspremie sammantagna är mindre än två procent, skall löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie dock fastställas till 15 procent av det ovan angivna sammanlagda premiebeloppet.

Med undantag från vad som bestäms i 3 mom. om minimibeloppet av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie kan löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie inte bestämmas till högre belopp än det som bestämts för det föregående året, om det i nämnda 3 mom. avsedda sammanlagda premiebeloppet som utgör jämförelsegrund sjunker under det belopp som bestämts för det föregående året.

19 §

Inkomst som utgör grund för arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av den lönesumma enligt vilken arbetsgivares olycksfallsförsäkringspremie bestäms.

Statliga affärsverks arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av de löner som affärsverken betalt och som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

19 a §

Inkomst som utgör grund för löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie

Den lön eller annat vederlag som erhålls i anställnings- eller tjänsteförhållande eller i annat tjänstgöringsförhållande och som betalts som ersättning för arbete utgör grund för löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Som lön för utlandsarbete betraktas den lön som borde betalas i Finland för motsvarande arbete eller lön som annars kan anses motsvara nämnda arbete.

Löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie innehålls inte från lön som betalts enligt lönegarantilagen och inte heller för sådan kompletteringsdagpenning som betalts av en i samband med arbetsgivaren verkande sjuk-kassa.

22 §

Försummelse av betalningsskyldigheten

— — — — —
 På arbetslöshetsförsäkringspremier som inte har betalats inom utsatt tid uppbärs dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982). Arbetslöshetsförsäkringspremierna och dröjsmålsräntan får utmätas utan dom eller beslut så som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskömningsväg (367/1961).

8 a kap.

Självriskpremie för arbetsgivares utkomstskydd för arbetslösa

24 §

Betalningsskyldighet

I 12 § avsedd arbetsgivare vars lönesumma som utgör grund för arbetslöshetsförsäkringspremierna under det år som föregår uppsägningssåret samt statens räkenskaps- eller af-färsverk vars motsvarande lönesumma är minst 1,3 miljoner euro är skyldiga att betala självriskpremie för utkomstskyddet för arbetslösa, om

1) den arbetslöshet som beror på att anställnings- eller tjänsteförhållandet har sagts upp fortsätter så att personen ifråga blir berättigad till tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eller

2) den rätt till arbetslöshetsdagpenning för en år 1950 eller därefter född person som beror på att anställnings- eller tjänsteförhållandet sägs upp och som börjat efter uppnådd 60 års ålder fortsätter efter det att personen ifråga har fyllt 63 år eller han eller hon har börjat erhålla ålderspension efter att ha fyllt 62 år och arbetslöshetsdagpenningen har fortsatt ända till övergången till ålderspension.

Arbetsgivaren är inte skyldig att betala självriskpremie, om

1) anställningsförhållandet har börjat efter den dag då den försäkrade fyllt 50 år och har varat mindre än tre år, eller

2) anställningsförhållandet har sagts upp enligt 7 kap. 2 § arbetsavtalslagen (55/2001) eller hävts enligt 8 kap. 1 § i nämnda lag av andra än hälsomässiga orsaker som beror på arbetstagaren, eller

3) arbetstagaren har sagt upp sig på eget initiativ och utan arbetsgivarens medverkan.

Om den uppenbara avsikten med ett företagsarrangemang har varit att kringgå bestämmelserna om självriskpremie, kan arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställa premien enligt det läge som gällde före ovan nämnda arrangemang.

24 a §

Självriskpremiens belopp

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 1 punkten utgörs grunden för självriskpremierna av det belopp motsvarande förmånsutgiften som skulle betalas till den uppsagda arbetstagaren till ett belopp motsvarande den inkomstrelaterade dagpenningen från det att tilläggsdagarna börjar tills han eller hon fyller 63 år, dock minst ett belopp som motsvarar förmånsutgiften för ett år.

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 2 punkten utgörs grunden för självriskpremierna av det belopp som motsvarar förmånsutgiften enligt den inkomstrelaterade dagpenningen för den tid arbetslöshetsförmån har betalats till den uppsagda arbetstagaren från anställningsförhållandets slut tills han eller hon fyller 63 år.

Full självriskpremie är 80 procent av den förmånsutgift som avses i 1 och 2 mom. Full självriskpremie uppbärs, om företagets lönesumma enligt 24 § 1 mom. är minst 20,8 miljoner euro. Om lönesumman är mindre, sjunker självriskpremierna lineärt så att ingen självriskpremie uppbärs, om lönesumman är högst 1,3 miljoner euro.

24 b §

Uppbörd och återbäring av självriskpremie

Självriskpremie uppbärs enligt 24 § 1 mom. 1 punkten då rätten till tilläggsdagar börjar och enligt 24 § 1 mom. 2 punkten då den uppsagda arbetstagaren har fyllt 63 år.

Om arbetsgivaren har ingått ett arbetsavtal som gäller tillsvidare med den av arbetsgivaren uppsagda arbetstagaren som är berättigad till tilläggsdagar och om arbetstagaren har varit i detta arbete under minst ett års tid, återbär arbetslöshetsförsäkringsfonden till arbetsgivaren på ansökan den del av självriskpremierna för tilläggsdagarna som förblir outnyttjad. Om arbetsgivaren på nytt säger upp arbetstagaren, uppbärs självriskpremie genast då arbetslösheten börjar, utan hinder av vad som bestäms i 24 § 2 mom. 1 punkten.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden kan avstå från att uppbära självriskpremie, om dess belopp är ringa.

24 c §

Beslut om självriskpremier

Arbetslöshetsförsäkringsfonden skall ge ett skriftligt beslut till arbetsgivaren om beloppet och återbäring av självriskpremien samt om avstående från att uppbära sådan premie. Innan beslutet ges skall arbetslöshetsförsäkringsfonden bereda arbetsgivaren tillfälle att framlägga en skriftlig anhållan om befrielse från självriskpremie och eventuell utredning i anslutning därtill. Utredning om anledningen till att anställningsförhållandet upphört kan begäras av arbetstagaren, om detta behövs för att avgöra ärendet.

Vid givande av beslut iakttas i tillämpliga delar lagen om förvaltningsförfarande (598/1982).

Självriskpremie enligt beslutet kan utsökas utan dom eller beslut så som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg. Om premien inte betalas inom utsatt tid, skall årlig dröjsmålsränta betalas enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. räntelagen.

24 d §

Rätt att erhålla uppgifter

Då rätten till tilläggsdagar börjar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller då en i 24 § 1 mom. 2 punkten avsedd person har fyllt 63 år och utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra be-

gränsningar av rätten att erhålla och att lämna ut uppgifter är arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skyldiga att utan avgift till arbetslöshetsförsäkringsfonden meddela de uppgifter som är nödvändiga för att fastställa självriskutgiften. Sådana uppgifter är

1) personbeteckning och andra identifieringsuppgifter,

2) den kalkylerade betalningstiden för tilläggsdagar som beräknas från personens i fråga första tilläggsdag till 63 års ålder, eller antalet arbetslöshetsförmånsdagar som betalts till en i 24 § 1 mom. 2 punkten avsedd person,

3) storleken av den inkomstrelaterade dagpenning som betalas till personen i fråga,

4) i fråga om personer som erhåller grunddagpenning, de perioder som inräknas i arbetsvillkoret och löneuppgifterna för motsvarande perioder,

5) de uppgifter om anställningsförhållandet som dagpenningbetalaren har i fråga om arbete som uppfyller arbetsvillkoret, och

6) den tidsperiod utan ersättning som enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa har påförts personen i fråga då tiden för arbetslöshetsdagpenning börjar och förvägrande av dagpenning på grund av ekonomisk förmån som erhållits av arbetsgivaren.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att erhålla uppgifter skall Försäkringsinspektionen och Folkpensionsanstalten inom utgången av mars och september till arbetslöshetsförsäkringsfonden meddela uppgifter om de personer som under de förflutna sex månaderna övergått till tilläggsdagar.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att erhålla uppgifter har arbetslöshetsförsäkringsfonden och de i denna lag avsedda besvärinstanserna rätt att på begäran och utan avgift av arbetsgivarna erhålla de uppgifter om anställningsförhållandet som behövs för att bestämma självriskpremien. Sådana uppgifter är utredningar i samband med de uppgifter som avses i 1 mom. 5 och 6 punkten, uppgifter om storleken av arbetsgivarens lönesumma av de försäkringsanstalter som avses i 29 § lagen om olycksfallsförsäkring och uppgifter om tjänstgöringsförhållandet av pensionsskyddscentralen.

25 §

Ändringsökande

— — — — —
Den som är missnöjd med arbetslöshetsförsäkringsfondens beslut om självriskpremie får söka ändring hos arbetslöshetsnämnden och den som är missnöjd med nämndens beslut får söka ändring hos försäkringsdomstolen. Ändring i försäkringsdomstolens beslut får inte sökas genom besvär.

I fråga om sökande av ändring iaktas i tillämpliga delar 12 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003, dock så att lagens 12 och 15 § träder i kraft

Helsingfors den 30 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

den 1 januari 2004. Lagens 13 och 14 § träder i kraft den 1 januari 2008. Lagens 24 och 24 a—24 d § träder i kraft den 1 januari 2009.

På finansieringen av de alterneringsersättningar i fråga om vilka alterneringsavtal enligt 17 § lagen om försök med alterneringsledighet (1663/1995) har ingåtts till och med den 31 december 2002 tillämpas lagens 6 §, sådan den lydte då denna lag trädde i kraft.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för finansieringen av avgångsbidrag och vuxenutbildningstillägg till avgångsbidrag enligt 18 § 2 och 3 mom. lagen om Utbildningsfonden.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1302

L a g**om ändring av 12 c § lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 12 c § 1 mom., sådant det lyder i lag 561/1998, som följer:

12 c §

För täckande av det ansvar och de kostnader som beaktandet av arbetslöshets- och utbildningstid förorsakar pensionsanstalter som bedriver i denna lag och i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden nämnd verksamhet, den i lagen om sjömanspensioner nämnda sjömanspensionskassan, den i lagen om kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare nämnda kommunala pensionsanstalten samt kyrkans centralfond, som bedriver i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan nämnd verksamhet, skall den i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) avsedda arbetslöshetsförsäkringsfonden inom en tid som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet årligen till pensionsskyddscentralen betala en försäkringspremie vars belopp ministeriet fastställer så att det enligt beräkning motsvarar 80 procent av det belopp som skulle erhållas, om för dagar som motsvarar i 7 f §

1 mom. 1—4 punkten nämnd förmån skulle betalas en mot medelpremien enligt denna lag svarande premie. I den genomsnittliga försäkringspremien beaktas härvid inte den del av försäkringspremien som uppbärs för pensionsskyddscentralens kreditförsäkring. Som lön som ligger till grund för försäkringspremien används den arbetsförtjänst som uppskattas motsvara den genomsnittliga lön som ligger till grund för den förmån som avses i 7 f § 1 mom. 1 punkten. På gemensam framställning av pensionsskyddscentralen och arbetslöshetsförsäkringsfonden kan social- och hälsovårdsministeriet bestämma att förskott skall betalas på ovan nämnd försäkringspremie.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

RP 243/2002
ShUB 47/2002
RSv 239/2002

2 420301/193

Nr 1303

L a g**om ändring av sjukförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 9 § 1 och 5 mom., 18 a § 1 mom., 18 b § 1 och 2 mom., 22 § 1 mom., 23 e § 1 mom. och 28 a §,

dessas lagrum sådana de lyder, 9 § 1 och 5 mom., 22 § 1 mom. och 23 e § 1 mom. i lag 640/2001, 18 a § 1 mom. samt 18 b § 1 och 2 mom. i lag 1479/2001 och 28 a § i lag 1255/1989, som följer:

9 §

Grundersättningen för läkemedel är 50 procent av det belopp som överstiger 10 euro vid varje inköpstillfälle. Specialersättningen för läkemedel är 75 procent av det belopp som överstiger 5 euro vid varje inköpstillfälle, då det är fråga om nödvändiga läkemedel som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar, och 100 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 5 euro då det är fråga om ett nödvändigt läkemedel med ersättande eller korrigerande verkan som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar.

Kliniska näringspreparat som behövs vid behandlingen av en svår sjukdom ersätts med 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 10 euro eller med 75 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 5 euro enligt vad som bestäms genom förordning av statsrådet. När ersättningsnivån bestäms skall det beaktas i vilken mån preparatet är nödvändigt och ekonomiskt fördelaktigt. Närmare bestämmelser om vad som skall anses vara svår sjukdom och ersättningsgillt preparat enligt detta moment utfärdas genom förordning av

statsrådet. De i 5 § 1 mom. 3 a-punkten nämnda salvbaserna ersätts till 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 10 euro. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser också om den utredning som krävs för påvisande av behovet av ett kliniskt näringspreparat.

18 a §

Har den försäkrade under de fyra månaderna innan arbetsförmågan börjar fått arbetslöshetsförmån enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) eller utbildningsstöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) eller sysselsättningsstöd för arbetslivsträning, är den dagpenning som på grund av arbetsförmåga skall betalas till honom eller henne minst 86 procent av beloppet av den förmån som har betalats till honom eller henne. När beloppet av arbetslöshetsförmånen och utbildningsstödet räknas ut beaktas inte

1) sådan inkomst enligt 4 kap. 4 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa som skall beaktas vid jämkning,

2) lön eller övriga arbetsinkomster enligt 9

kap. 5 § lagen om offentlig arbetskraftsservice,

3) förmån som avses i 4 kap. 7 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa och som enligt 27 § i denna lag skall dras av från dagpenningen,

4) av den förhöjda förtjänstdel som bestäms enligt 6 kap. 2 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa den del med vilken den överskrider den förtjänstdel som bestäms enligt 6 kap. 2 § 1 mom., eller

5) av förtjänstdelen i det förhöjda beloppet av den inkomstrelaterade dagpenning för tilläggsdagar som betalas enligt 6 kap. 10 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa den del med vilken den överskrider den förtjänstdel som bestäms enligt 6 kap. 2 § 1 mom.

18 b §

Då av sjukdom föranledd arbetsoförmåga oavbrutet har varat minst 55 dagar betalas i dagpenning minst 11,45 euro.

En försäkrad som under de tre månader som omedelbart föregått arbetsoförmågan av någon orsak som beror på honom eller henne själv har varit utan eget eller annans arbete har utan hinder av 15 § 1 mom. rätt till dagpenning på 11,45 euro, när arbetsoförmågan oavbrutet har varat minst 55 dagar.

22 §

Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16, 17 och 18 a §. Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen är dock minst 11,45 euro per dag.

23 e §

Specialvårdspenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16, 17 och 18 a §, dock minst 11,45 euro.

28 a §

Har en försäkrad för den tid under vilken han eller hon varit arbetsoförmögen fått arbetslöshetsförmån som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller utbildningsstöd som avses i lagen om offentlig arbetskraftsservice, innehålls den dagpenning som enligt denna lag betalas för samma tid till ett belopp som motsvarar beloppet av den förmån som Folkpensionsanstalten betalat eller också betalas den till arbetslöshetskassan till den del som motsvarar den förmån som kassan betalat. Angående beloppet av dagpenning som innehållits eller utbetalts på detta sätt gäller på motsvarande sätt 28 § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Lagens 18 a § 1 mom. tillämpas på sådan moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenning, partiell föräldrapenning samt specialvårdspenning om den försäkrades rätt till nämnda förmåner inträder när denna lag har trätt i kraft.

De belopp som anges i 18 b § 1 och 2 mom., 22 § 1 mom. och 23 e § 1 mom. tillämpas på en förmån som hänför sig till den tid då lagen är i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1304

L a g**om ändring av lagen om rehabiliteringspenning**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 11 och 15 §, 18 § 4 mom. och 24 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 11 §, 18 § 4 mom. och 24 § 1 mom. i lag 1065/1994 och 15 § i lag 1480/2001, som följer:

11 §

Betalning utan självrisktid

Självrisktid iakttas inte, om rehabiliteringsklienten omedelbart innan rehabiliteringen började fick dagpenning enligt sjukförsäkringslagen eller arbetslöshetsförmån enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) eller utbildningsstöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002).

bildningsstöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice eller sysselsättningsstöd för arbetslivsträning eller studiepenning eller vuxenstudiepenning enligt lagen om studiestöd (65/1994), skall när rehabiliteringen börjar i rehabiliteringspenning betalas minst det belopp i euro som avses i 18 a § sjukförsäkringslagen, ökat med 10 procent.

18 §

Samordning

15 §

Rehabiliteringspenningens belopp för den som fått arbetslöshetsförmån, sysselsättningsstöd, utbildningsstöd eller studiepenning

Om en rehabiliteringsklient under de fyra månaderna innan rehabiliteringspenningen började löpa fick arbetslöshetsförmån enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, ut-

Har rehabiliteringsklienten för samma tid fått arbetslöshetsförmån enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, dagpenning, moderskaps- eller faderskapspenning enligt sjukförsäkringslagen, annan föräldrapenning än sådan som avses i 22 § 2 mom. sjukförsäkringslagen eller utbildningsstöd enligt la-

gen om offentlig arbetskraftsservice, innehålls rehabiliteringspenningen för samma tid till beloppet av den arbetslöshetsförmån, den dagpenning, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen eller det utbildningsstöd som har betalats, eller betalas rehabiliteringspenningen till arbetslöshetskassa till den del den motsvarar den förmån som kassan har betalt.

24 §

Rehabiliteringsunderstöd enligt prövning

Till en rehabiliteringsklient som fått reha-

Helsingfors den 30 december 2002

biliteringspenning för tiden efter rehabiliteringen kan betalas rehabiliteringsunderstöd enligt prövning, om detta är synnerligen behövt med tanke på sysselsättandet av klienten. Rehabiliteringsunderstöd enligt prövning betalas dock inte för den tid för vilken klienten är berättigad till arbetslöshetsförmån enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1305

L a g
om alterneringsledighet

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att öka arbetstagnas motivation och arbetshälsa med hjälp av kortvarig frånvaro från arbetet och samtidigt skapa bättre sysselsättningsförutsättningar för arbetslösa arbetssökande genom att erbjuda dem tidsbundna arbetserfarenheter.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på heltidsanställda och på anställda, vilkas arbetstid överstiger 75 procent av arbetstiden för en heltidsanställd i branschen. Denna lag tillämpas också på dem som är anställda i tjänsteförhållande eller därmed jämförbar anställning hos staten, kommunerna och andra offentligrättsliga samfund.

I denna lag avses med arbetsgivare också samfund enligt 1 mom.

Denna lag tillämpas emellertid inte på en sådan person som betraktas som företagare enligt 1 kap. 6 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) och som genom sitt arbete i företaget inte har rätt till arbetslöshetsförmån.

3 §

Definitioner

Med *alterneringsledighet* avses ett arrangemang genom vilket en anställd, i överensstämmelse med ett alterneringsavtal som han eller hon ingått med sin arbetsgivare, för viss tid befrias från de uppgifter som hör till anställningen och arbetsgivaren samtidigt, för motsvarande tid, förbinder sig att anställa en person som är arbetslös arbetssökande vid en arbetskraftsbyrå.

Med *den alterneringslediga* avses i denna lag den som tar ut alterneringsledighet och med *vikarie* den arbetslösa arbetssökande vid en arbetskraftsbyrå som har anställts för den tid alterneringsledigheten varar.

4 §

Arbetshistoria som villkor för alterneringsledighet

Ett villkor för alterneringsledighet är att den anställda innan alterneringsledigheten börjar sammanlagt i minst tio år har utfört arbete som ger rätt till i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare (395/1961) avsedd grundpension eller annan jämförbar pension som grundar sig på arbets- eller tjänsteför-

hållande. När tiden beräknas tillgodoräknas också arbete som den anställda har utfört innan han eller hon har fyllt 23 år. Om den anställda redan tidigare har använt sig av möjligheten att ta ut alterneringsledighet, skall den anställda utföra ovan avsett arbete fem år från utgången av den tidigare alterneringsledigheten.

Som med tid i arbete jämställd tid beaktas den tid under vilken den anställda har fått moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning eller specialvårdspenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963) men inte tjänat in sådan pension som avses i 1 mom. Som jämställd tid beaktas även den tid som den anställda varit vårdledig enligt lag eller arbets- eller tjänstekollektivavtal eller fullgjort beväringstjänst eller civiltjänst. Av tiden kan högst en fjärdedel vara sådan jämställd tid som avses ovan.

5 §

Tid i arbetet som villkor för alterneringsledighet

Ett villkor för alterneringsledighet är att den alterneringslediga omedelbart innan alterneringsledigheten börjar har varit i sådant arbete som avses i 2 § hos och stått i anställningsförhållande till samma arbetsgivare i minst ett år utan avbrott. Tidsperioden om ett år kan omfatta en oavlönad frånvaro om sammanlagt högst 30 kalenderdagar, förutsatt att den alterneringslediga under de tretton senaste månaderna har arbetat hos samma arbetsgivare i minst tolv månader. Frånvaro på grund av sjukdom eller olycksfall jämställs med tid i arbete när denna bestämmelse tillämpas.

Då den tid i arbetet som avses i 1 mom. räknas ut beaktas även den tid som den alterneringslediga har stått i anställningsförhållande till en i 1 kap. 10 § arbetsavtalslagen (55/2001) avsedd överlåtare av rörelse eller till ett offentlighetsligt samfund som är föremål för en omorganisering som kan jämföras med överlåtelse.

6 §

Alterneringsledighetens längd

Alterneringsledigheten varar minst 90 kalenderdagar utan avbrott och sammanlagt högst 359 kalenderdagar.

7 §

Periodisering av alterneringsledighet och förlängning av avtalad alterneringsledighet

I alterneringsavtalet skall överenskommas om periodisering av alterneringsledigheten innan den börjar. Varje period skall omfatta minst 90 kalenderdagar.

Vid förändrade förhållanden för den alterneringslediga eller dennes familj eller av andra motsvarande särskilda skäl kan en överenskommelse om periodisering eller förlängning av en redan avtalad alterneringsledighet träffas senare, dock innan alterneringsledigheten avslutas och senast två månader innan en ny period börjar. Perioderna får inte sammanlagt överskrida den maximala längden för alterneringsledigheten.

8 §

Alterneringsavtal

Arbetsgivaren skall med den alterneringslediga ingå ett skriftligt alterneringsavtal i vilket arbetsgivaren förbinder sig att anställa en vikarie. Avtalet samt ett arbetsavtal eller någon annan tillförlitlig utredning om att en vikarie har anställts för tiden för alterneringsledigheten skall lämnas till Arbetskraftsbyrån innan alterneringsledigheten börjar. En motsvarande utredning skall lämnas till Arbetskraftsbyrån då alterneringsledigheten periodiseras eller förlängs på det sätt som avses i 7 § 2 mom.

9 §

Vikarier

När en vikarie anställs skall företrädare ges i 1 kap. 7 § 1 mom. 4 punkten lagen om

offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) avsedda unga personer eller i 1 kap. 7 § 1 mom. 5 punkten avsedda långtidsarbetslösa eller personer som nyligen avlagt högskole- eller yrkesexamen som är arbetslösa arbetsökande vid en arbetskraftsbyrå och som bedöms ha tillräcklig yrkesskicklighet för uppgiften. Bedömningen skall göras av arbetskraftsmyndigheten och arbetsgivaren i samarbete. Om det inte finns en ovan avsedd lämplig arbetslös arbetsökande för uppgiften, skall som alterneringsvikarie i mån av möjlighet anställas den vars behov av arbete är störst och vars sysselsättningsförutsättningar kan bedömas öka genom ett arbete för viss tid.

Arbetstiden för vikarien skall vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den alterneringslediga. Om någon som är deltidsanställd hos arbetsgivaren såsom arbetslös arbetsökande vid en arbetskraftsbyrå söker heltidsarbete och anställs han eller hon för det arbete som blivit ledigt på grund av alterneringsledigheten, kan alterneringsledigheten utan hinder av 2 kap. 5 § arbetsavtalslagen ordnas så att en arbetslös arbetsökande vid arbetskraftsbyrån anställs för det arbete som på detta sätt blir ledigt. Den sammantagna arbetstiden för dessa anställda skall då vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den alterneringslediga.

10 §

Avbrytande av alterneringsledigheten

Arbetsgivaren och den alterneringslediga skall avtala om förtida avslutande av alterneringsledigheten.

Alterneringsledigheten anses ha avslutats om den alterneringslediga har rätt till moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen eller har beviljats ledighet för havandeskap och barnsörd eller för vård av barn eller får specialvårdspenning. Om rättigheten eller ledigheten dock varar högst 12 vardagar, anses alterneringsledigheten vara avbruten under denna tid.

11 §

Verkningar av att vikariens anställning upphör

Om vikariens anställning upphör före utgången av alterneringsledigheten, skall anställningens upphörande inte anses stå i strid med alterneringsavtalet i det fall att

1) arbetsgivaren utan dröjsmål och senast inom två månader från det att vikariens anställning upphörde anställer en i 9 § avsedd vikarie i stället, eller

2) arbetskraftsbyrån inte kan anvisa någon som är lämplig som vikarie i stället för den tidigare.

12 §

Den alterneringsledigas rätt att återgå till sitt tidigare arbete

Efter alterneringsledighetens slut har den alterneringslediga rätt att i första hand återgå till sitt tidigare arbete. Om detta inte är möjligt skall den alterneringslediga erbjudas ett arbete som motsvarar det tidigare arbetet och som överensstämmer med arbetsavtalet eller anställningen, och om inte heller detta är möjligt, något annat arbete som överensstämmer med avtalet.

13 §

Rätt till alterneringsersättning

Den alterneringslediga har rätt till alterneringsersättning för den tid alterneringsledigheten varar.

Rätten till alterneringsersättning kvarstår enligt avtalet också i det fall att vikariens anställning upphör före utgången av alterneringsledigheten.

14 §

Begränsningar i rätten till ersättning

Den alterneringslediga har inte rätt till alterneringsersättning för den tid han eller hon

1) av sin i 2 § avsedda arbetsgivare får lön eller semesterlön eller andra ersättningar eller vederlag vilka den alterneringslediga kan ta ut i ledig tid,

2) fullgör beväringstjänst eller frivillig militärtjänst för kvinnor eller civiltjänst,

3) avtjänar frihetsstraff i en straffanstalt,

4) är heltidsanställd över två veckor hos någon annan arbetsgivare än den som avses i 2 §,

5) bedriver sådan företagsverksamhet som huvudsyssla som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eller

6) får en förmån som avses i 3 kap. 3 § 1 mom. eller 4 § 2 mom. 1—3, 5 eller 6 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Som lön enligt 1 mom. 1 punkten anses inte utbildning som arbetsgivaren bekostar, om förmånen inte betraktas som skattepliktig inkomst för den anställda, och inte heller de naturaförmåner som enligt alterneringsavtalet erhålls även under alterneringsledigheten.

15 §

Alterneringsersättningens storlek

Alterneringsersättningens fulla belopp är 70 procent av den arbetslöshetsdagpenning som personen, om han eller hon var arbetslös, skulle ha rätt till enligt 5 kap. 2—5 § samt 6 kap. 1, 2 och 4 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Ersättningens belopp är 80 procent om den alterneringslediga har minst 25 år arbetshistoria enligt 4 § innan alterneringsledigheten börjar. När alterneringsersättningen fastställs beaktas inte barnförhöjning enligt 6 kap. 6 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

När den i 1 mom. avsedda arbetslöshetsdagpenningen fastställs skall vad som i 4 kap. 1—5 samt 7 och 8 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om arbetslöshetsdagpenning tillämpas på lagstadgad förmån, lön och annan arbetsinkomst som den alterneringslediga får under alterneringsledigheten. Alterneringsersättningens belopp påverkas emellertid inte av sådana andra ersättningar eller vederlag som intjänats före alterneringsledigheten och som betalas ut under ledigheten och för vilka den alterneringslediga inte får motsvarande fritid och inte heller av

sådana naturaförmåner som inte medräknas i löneinkomsterna och som enligt alterneringsavtalet erhålls även under alterneringsledigheten.

Utan hinder av vad som i 6 kap. 4 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa och med stöd av den bestäms om fastställande av lön som läggs till grund för inkomstrelaterad dagpenning skall, när den löneinkomst som skall anses som stabiliserad fastställs, löneinkomsterna för de 52 veckor som föregår alterneringsledigheten beaktas, dock så att de naturaförmåner som enligt alterneringsavtalet erhålls även under alterneringsledigheten inte medräknas i löneinkomsterna.

16 §

Ansökan om alterneringsersättning

Alterneringsersättning skall sökas hos Folkpensionsanstalten eller behörig arbetslöshetskassa.

17 §

Arbetskraftspolitiskt utlåtande

Arbetskraftsbyrån eller arbetskraftskommissionen lämnar ett för Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassan bindande utlåtande om de förutsättningar för alterneringsersättning som avses i 5—8 §, 9 § 2 mom., 11 § och 14 § 1 mom. 5 punkten samt om de förutsättningar för återkrav som avses i 19 § 1 mom.

Om inte annat följer av denna lag skall på det arbetskraftspolitiska utlåtandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och med stöd av den.

18 §

Anmälningsskyldighet

Arbetsgivaren skall utan dröjsmål underätta arbetskraftsbyrån om anställandet av en vikarie för den tid alterneringsledigheten varar samt om väsentliga ändringar i dennas anställning.

19 §

Återkrav av alterneringsersättning

Är det på grund av omständigheter som hänför sig till alterneringsarrangemanget uppenbart att avsikten inte har varit att genomföra arbetsalternering enligt denna lag, skall alterneringsersättningen återkrävas, om återkrav inte skall anses uppenbart oskäligt.

Har alterneringsersättning annars betalats utan grund eller till ett för stort belopp, skall den överbetalda ersättningen återkrävas. Återkravet kan frångås helt eller delvis, om detta anses skäligt och det att ersättningen betalades utan grund inte berodde på svikligt förfarande eller grovt oaktsamhet från den alterneringsledigas sida eller om det belopp som betalats utan grund är litet.

Vid återkrav av ersättning iakttas i tillämpliga delar vad som i 11 kap. 10 § 3 och 4 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskrivs om återkrav av arbetslöshetsdagpenning.

Om en alterneringsledig har fått alterneringsersättning för samma tid för vilken han eller hon retroaktivt beviljas dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, dagpenning eller olycksfallspension enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) eller sådan förmån som avses i 11 kap. 14 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, får Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan återkräva det belopp som betalats utan grund för denna tid från den förmån som skall betalas retroaktivt. Om återkrav gäller dessutom i tillämpliga delar 11 kap. 14 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

20 §

Sökande av ändring

Den som är missnöjd med Folkpensionsanstaltens eller arbetslöshetskassans beslut om alterneringsersättning får söka ändring i det hos arbetslöshetsnämnden genom skriftliga besvär senast den trettonde dagen efter den dag då han eller hon fick del av beslutet.

Den som är missnöjd med arbetslöshetsnämndens beslut får söka ändring i det hos försäkringsdomstolen genom skriftliga besvär

senast den trettonde dagen efter den dag då ändringssökanden fick del av beslutet.

Ändringssökanden anses ha fått del av ett beslut som avses i 1 och 2 mom. den sjunde dagen efter att beslutet postades under den adress han eller hon uppgett, om inte något annat visas.

I ett utlåtande som avses i 17 § får ändring inte sökas genom besvär.

21 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor

Om inte något annat bestäms i denna lag skall lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) tillämpas i fråga om ansökan om alterneringsersättning, avslag på grund av för sent inlämnad ansökan, betalningssätt, tillfälligt avbrott i betalningen eller betalning till lägre belopp, antalet förmånsdagar per vecka, beslut om alterneringsersättning, undanröjande av beslut och självrättelse, skyldighet att lämna uppgifter, rätt att få uppgifter och utmätningens rätt till information, erhållande och utlämnande av uppgifter samt arbetslöshetsnämnden.

Vad som i lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om utmätning av grunddagpenning gäller även för alterneringsersättning som beviljas på basis av grunddagpenningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

22 §

Finansiering

De kostnader som alterneringsersättningen orsakar arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten finansieras med iakttagande av vad lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och 14 kap. 3 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskriver om arbetslöshetsdagpenning.

23 §

Verkställande organ

Verkställigheten av alterneringsledigheten

leds, styrs och utvecklas av arbetsministeriet såsom högsta myndighet. Lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor tillämpas på Folkpensionsanstaltens och arbetslöshetskassornas övervakning.

24 §

Tillsyn

Arbetskrafts- och arbetarskyddsmyndigheterna övervakar i samarbete iakttagandet av denna lag.

25 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till den 31 december 2007.

Denna lag tillämpas på alterneringsledigheter för vilka alterneringsavtal ingås medan lagen är i kraft och som tas ut före den 31 december 2008.

Helsingfors den 30 december 2002

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

26 §

Övergångsbestämmelser

På alterneringsavtal som ingåtts före denna lags ikraftträdande tillämpas lagen om försök med alterneringsledighet (1663/1995).

Vid beräkning av arbetshistoria enligt 4 § och tid i arbetet enligt 5 § beaktas även tiden före denna lags ikraftträdande. I denna lags 4 § avsedd arbetshistoria om fem år som villkor för alterneringsledighet då någon är alterneringsledig på nytt tillämpas även på alterneringsledigheter som upphör medan denna lag är i kraft.

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den hänvisas till lagen om försök med alterneringsledighet, skall hänvisningen anses avse denna lag, om inte något annat följer av denna lag.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Maija Rask*

Nr 1306

L a g
om Utbildningsfonden

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Utbildningsfonden

Utbildningsfonden är en fond som förvaltas av arbetsmarknadsparterna. Fondens syfte är att främja de färdigheter som krävs i arbete genom att bevilja stöd för yrkesinriktad utbildning och utveckling.

2 §

Förmåner

Fonden beviljar yrkesexamensstipendier och vuxenutbildningsstöd som förmåner. Om vuxenutbildningsstöd bestäms i lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000).

3 §

Organ och fastställande av stadgar

Fondens organ är förvaltningsrådet och styrelsen. Social- och hälsovårdsministeriet utnämner medlemmarna av förvaltningsrådet,

som representerar fondens högsta beslutanderätt, för tre kalenderår i sänder på förslag av arbetsgivarnas och löntagarnas mest representativa centralorganisationer.

Närmare bestämmelser om fondens förvaltning och uppgifter ges i fondens stadgar, som utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

2 kap.

Yrkesexamensstipendium

4 §

Yrkesexamensstipendium

Fonden stöder utvecklingen av examenssystemet i arbetslivet genom att bevilja yrkesexamensstipendier.

Den som ansöker om stipendium skall ges ett skriftligt beslut när ett yrkesexamensstipendium beviljas, förvägras eller återkrävs.

5 §

Förutsättningar för beviljande av yrkesexamensstipendium

Yrkesexamensstipendium kan beviljas en

person som avlagt en sådan yrkesinriktad grundexamen, yrkesexamen eller specialyrkesexamen som avses i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998).

En förutsättning för yrkesexamensstipendium är att stipendietagaren har fyllt 30 men inte 61 år och före examen varit minst fem år i anställnings- eller tjänsteförhållande till en finländsk arbetsgivare.

6 §

Yrkesexamensstipendiets storlek

Yrkesexamensstipendiet är 236 euro.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet justeras beloppet i 1 mom. vid behov, dock minst vartannat år i förhållande till förändringen i kostnadsnivån. Ministeriet skall höra fonden innan förordningen ges.

7 §

Ansökan om och utbetalning av yrkesexamensstipendium

Yrkesexamensstipendium skall sökas inom sex månader efter det att examen avlagts. Ansökan skall undertecknas av den sökande eller av ett av honom eller henne befullmäktigat ombud.

Ansökan om yrkesexamensstipendium skall behandlas och ett beviljat stipendium betalas in på ett av personen uppgivet konto i ett penninginstitut i Finland utan obefogat dröjsmål. Om det inte är möjligt att betala in stipendiet på ett konto, kan stödet utbetalas på annat sätt.

Närmare bestämmelser om ansökan om och utbetalning av yrkesexamensstipendium kan ges i fondens stadgar, som utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

8 §

Tillämpning av lagen om vuxenutbildningsstöd

I ärenden som gäller yrkesexamensstipendier tillämpas det som i 21—26 § lagen om

vuxenutbildningsstöd bestäms om återkrav, ändringssökande, självrättelse, besvär som inkommit för sent, undanröjande av beslut och rättelse av fel, om inte annat följer av denna lag.

9 §

Den sökandes skyldighet att lämna uppgifter

Den sökande är skyldig att lämna fonden behövliga uppgifter om ålder, arbetshistoria och avlagd examen för att förmånen skall kunna beviljas.

10 §

Upplysningsplikt

Fonden skall på förhand på lämpligt sätt informera den som ansöker om förmån varifrån uppgifter om honom eller henne kan skaffas och vart de i regel kan utlämnas.

11 §

Rätt att få och lämna ut uppgifter

Fonden och besvärsinstansen enligt denna lag har utan hinder av sekretessbestämmelser och övriga begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt ta del av följande uppgifter för avgörande av ett ärende som hänför sig till yrkesexamensstipendium eller i övrigt för verkställande av en uppgift i enlighet med denna lag:

- 1) uppgifter om anställning från pensionskyddscentralen och pensionsanstalter,
- 2) uppgifter om utbildning från läroanstalten, samt
- 3) uppgifter om examen från examenskommissionen.

Fonden har utan hinder av sekretessbestämmelser och övriga begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att för tillsynen över fonden till Försäkringsinspek-

tionen lämna behövlig information om dem som beviljas yrkesexamensstipendium.

12 §

Teknisk anslutning

De uppgifter som avses i 11 § kan erhållas och utlämnas med hjälp av teknisk anslutning. Den som ber om uppgifter skall på förhand underrätta den som ansöker om förmån om denna möjlighet. Innan en teknisk anslutning öppnas skall den som ber om uppgifter lämna en redogörelse för att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

I fråga om hemlighållande av uppgifter tillämpas bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

13 §

Finansiering

Den arbetslöshetsförsäkringsfond som nämns i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) svarar för finansieringen av yrkesexamensstipendiet och fondens förvaltningskostnader. I fråga om personer i statens tjänst svarar staten för finansieringen av yrkesexamensstipendiet.

3 kap.

Särskilda bestämmelser

14 §

Förvaltningsförfarandet

Vid behandlingen av ett förmånsärende iakttas i tillämpliga delar lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), språklagen (148/1922), lagen om användningen av samiska hos myndigheter (516/1991), lagen om översändande av handlingar (74/1954) och lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966). Beträffande offentlighet i fråga om fondens handlingar och verksamhet gäller lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

En tjänsteman vid fonden kan utan hinder av vad som i 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten

föreskrivs behandla ett ärende som gäller fonden som arbetsgivare.

15 §

Tillsyn

Tillsyn över fondens verksamhet utövas av Försäkringsinspektionen.

16 §

Upplösning av fonden

Om fonden upplöses eller upphör med sin verksamhet används dess medel till finansiering av arbetslöshetsförsäkringsfondens verksamhet. Om detta inte är möjligt, anvisas medlen till något annat motsvarande allmännyttigt ändamål på det sätt som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer på förslag av förvaltningsrådet.

17 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Genom denna lag upphävs lagen den 15 juni 1990 om utbildnings- och avgångsbidragsfonden (537/1990) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

18 §

Övergångsbestämmelser

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den hänvisas till lagen om utbildnings- och avgångsbidragsfonden, till yrkesutbildningsbidrag som betalas på basis av fristående examen eller till yrkesexamenspenning, anses hänvisningen avse motsvarande bestämmelser och motsvarande yrkesexamensstipendium i denna lag, om inte annat följer av denna lag.

Avgångsbidrag på basis av anställnings- eller tjänsteförhållande som upphört innan denna lag trädde i kraft beviljas med iakttagande av bestämmelserna om avgångsbidrag och villkoren för beviljande av det i lagen om

utbildnings- och avgångsbidragsfonden och stadgarna för utbildnings- och avgångsbidragsfonden, som gällde innan lagen trädde i kraft.

Vuxenutbildningstillägg till avgångsbidraget på basis av utbildning som inletts innan denna lag trädde i kraft beviljas och betalas med iakttagande av bestämmelserna om förutsättningarna för vuxenutbildningstillägg till avgångsbidraget i lagen om utbildnings- och avgångsbidragsfonden och stadgarna för utbildnings- och avgångsbidragsfonden, som gällde innan lagen trädde i kraft.

Yrkesexamensstipendium betalas på basis av examen som avlagts efter lagens ikraftträdande. Yrkesexamensstipendium betalas på basis av examen som avlagts innan lagen trädde i kraft, förutsatt att stipendietagaren på basis av samma examen inte har beviljats yrkesutbildningsbidrag eller yrkesexa-

menspenning med stöd av föreskrifter och bestämmelser som gällde innan lagen trädde i kraft.

Ansökningar om i förordningen om avgångsbidrag för statstjänstemän (999/1994) avsedd yrkesexamenspenning som är anhängiga vid statskontoret när denna lag träder i kraft överförs för avgörande till Utbildningsfonden. Om en ansökan om yrkesexamenspenning har inkommit till statskontoret inom den tidsfrist på sex månader som anges i 7 § 1 mom., anses den ha anlänt inom utsatt tid.

Rättigheterna och skyldigheterna för den utbildnings- och avgångsbidragsfond som avses i den upphävda lagen om utbildnings- och avgångsbidragsfonden övergår till Utbildningsfonden enligt i denna lag, om inte annat bestäms i någon annan lag.

Helsingfors den 30 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1307

L a g

om upphävande av 10 kap. statstjänstemannalagen

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 10 kap. statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994).

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. De bestämmelser om avgångsbidrag som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas på personer, vilkas anställningsförhållande till staten upphört innan denna lag trädde i kraft.

Vuxenutbildningstillägg till avgångsbidraget på basis av utbildning som inletts innan denna lag träder i kraft beviljas och betalas med iakttagande av bestämmelserna om vuxenutbildningstillägg till avgångsbidraget och om villkoren för beviljandet i förordningen om avgångsbidrag för statstjänstemän (999/1994), som gällde innan lagen trädde ikraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1308

L a g**om ändring av 4 § lagen om vuxenutbildningsstöd**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 2000 om vuxenutbildningsstöd (1276/2000) 4 § 2 mom.
som följer:

4 §

Verkställighet

Den i lagen om Utbildningsfonden
(1306/2002) avsedda Utbildningsfonden svarar för beviljandet och utbetalningen samt den övriga verkställigheten av vuxenutbildnings-

stödet. Fondens verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen. Folkpensionsanstalten sköter uppgifterna i anslutning till den statsborgen för studielån som beviljas den som får vuxenutbildningsstöd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 30 december 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Majja Perho*

Nr 1309

L a g

om ändring av 92 § inkomstskattelagen

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 92 § 10 punkten som
följer:

92 §

Skattefria sociala förmåner

Skattepliktig inkomst är inte

10) avgångsbidrag och stöd för yrkesinriktad utbildning enligt lagen om utbildnings-

och avgångsbidragsfonden (537/1990) och statstjänstemannalagen (750/1994) samt yrkesexamensstipendium enligt lagen om Utbildningsfonden (1306/2002),

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 30 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1310

L a g

om ändring av 2 § lagen om Försäkringsinspektionen

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 januari 1999 om Försäkringsinspektionen (78/1999) 2 § 17 b-punkten,
sådan den lyder i lag 53/2002, som följer:

2 §
Med tillsynsobjekt avses i denna lag

17 b) arbetslöshetskassorna, arbetslöshets-
försäkringsfonden och Utbildningsfonden,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 30 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1311

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om utbildningsfondens stadgar**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen den 30 december 2002 om utbildningsfonden (1306/2002):

1 §

Utbildningsfondens uppgifter

Utbildningsfonden, är en fond som förvaltas av arbetsmarknadsparterna, vars uppgift är att bevilja och betala vuxenutbildningsstöd enligt lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000) samt att stöda utvecklandet av examenssystemet inom arbetslivet genom att bevilja yrkesexamensstipendier och utföra övriga uppgifter som anges i lagen om utbildningsfonden (1306/2002).

Fondens uppgift är dessutom att informera om förmåner, tillhandahålla rådgivningsservice och lägga fram förslag om utvecklande av lagstiftningen gällande fondens behörighet.

2 §

Förvaltningsrådet

Fondens förvaltningsråd har tolv medlemmar, av vilka sex representerar arbetsgivarna och sex löntagarna. För varje medlem utnämns en personlig suppleant.

Mandatperioden för förvaltningsrådets medlemmar är tre kalenderår. Om en plats i förvaltningsrådet blir vakant innan mandatperioden gått ut skall platsen fyllas för den återstående mandatperioden.

Förvaltningsrådet väljer bland sig för ett kalenderår i sänder en ordförande och en vice ordförande, av vilka den ena skall representera arbetsgivarna och den andra löntagarna. Ordförandeskapet innehas turvis, ett år åt gången, av en representant för arbetsgivarna och en representant för löntagarna.

Förvaltningsrådets och styrelsens ordförandeskap fastställs så att när en representant för arbetsgivarna är ordförande i förvaltningsrådet är en representant för löntagarna ordförande i styrelsen och tvärtom.

3 §

Beslutsfattande i förvaltningsrådet

Förvaltningsrådet håller ordinarie möte två gånger i året, ett vårmöte senast i maj och ett höstmöte senast i november.

Förvaltningsrådet håller extraordinarie möte när förvaltningsrådets ordförande eller styrelsen anser det nödvändigt eller då minst två av förvaltningsrådets medlemmar anhåller om det genom ett skriftligen meddelat ärende. Möteskallelsen skall tillställas förvaltningsrådets medlemmar senast sju dagar före mötet. I kallelsen skall de ärenden som behandlas på mötet nämnas.

Förvaltningsrådets möte är beslutfört när ordförande eller vice ordförande och minst sex av de övriga medlemmarna är närvarande.

Som beslut gäller den mening som majoriteten omfattar. När rösterna fördelas jämnt avgör ordförandens mening. När rösterna fördelas jämnt vid val avgör lotten.

4 §

Förvaltningsrådets uppgifter

Förvaltningsrådet övervakar den verksamhet som fondens styrelse bedriver. Förvaltningsrådet kan ge styrelsen råd i ärenden som är av vittgående betydelse eller principiellt viktiga.

På förvaltningsrådets vårmöte

1) presenteras bokslutet och verksamhetsberättelsen för föregående kalenderår,

2) presenteras revisorns utlåtande om förvaltning av fonden och fondens räkenskaper,

3) fastställs bokslutet för föregående kalenderår,

4) besluts om beviljande av ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören,

5) behandlas övriga ärenden som nämns i möteskallelsen.

På förvaltningsrådets höstmöte

1) fastställs fondens budget för följande kalenderår,

2) besluts om förvaltningsrådets medlemmarnas, styrelseledamöternas och revisorns arvoden samt om ersättningsprinciperna för resekostnader,

3) väljs ledamöter och vice ledamöter till styrelsen för följande kalenderår,

4) väljs revisor och en ersättare för honom eller henne eller en revisionssammanslutning för följande kalenderår,

5) väljs ordförande och vice ordförande för förvaltningsrådet för följande kalenderår,

6) behandlas övriga ärenden som nämns i möteskallelsen.

5 §

Styrelsen

Förvaltningsrådet utnämner styrelseledamöterna på förslag av arbetsgivarnas och löntagarnas mest representativa centralorganisationer. Styrelsen består av åtta ledamöter, av vilka fyra representerar arbetsgivarna och fyra löntagarna. För ledamöterna utses personliga suppleanter.

Styrelseledamöternas mandatperiod är ett (1) kalenderår. Om en styrelseledamots uppgift blir vakant innan mandatperioden gått ut, skall en ny ledamot förordnas för den återstående mandatperioden.

Styrelsen väljer bland sig en ordförande och en vice ordförande. Till ordförande väljs turvis, ett år åt gången, en representant för arbetsgivarna och en representant för löntagarna.

6 §

Beslutsfattande i styrelsen

Styrelsen sammanträder vid behov på kallelse av ordförande eller då han eller hon har förhinder på kallelse av vice ordförande. Möteskallelsen skall tillställas styrelseledamöterna senast tre dagar före sammanträdet.

Styrelsen är beslutfört när styrelsens ordförande eller vice ordförande samt minst två ledamöter som representerar arbetsgivarna och två som representerar arbetstagarna är närvarande.

Som beslut gäller den mening som majoriteten omfattar. När rösterna fördelas jämnt avgör ordförandes mening. När rösterna fördelas jämnt vid val avgör lotten.

7 §

Styrelsens uppgifter

Styrelsen leder och utvecklar fondens verksamhet. Styrelsen skall utöver annat

- 1) årligen göra upp en budget för fonden,
- 2) årligen upprätta ett bokslut och en verksamhetsberättelse för fonden,
- 3) besluta om placering av fondens medel,
- 4) besluta om val och skiljande av arbetstagare samt om deras arbetsvillkor,
- 5) utnämna en verkställande direktör för fonden och hans eller hennes ersättare,
- 6) besluta om principerna för tillämpning av bestämmelserna om förmåner för fondens del samt övervaka beviljandet av förmåner,
- 7) avgöra andra frågor av principiell natur eller annars viktiga ärenden.

8 §

Tecknande av fondens namn

Fondens namn tecknas av en person eller personer som styrelsen förordnat.

9 §

Bokföring, bokslut och revision

Fonden skall i sin bokföring i tillämpliga delar iaktta bokföringslagen (1336/1997).

Fondens räkenskapsperiod är ett kalenderår. Bokslutet, som omfattar resultaträkning, balansräkning och noter samt en verksamhetsberättelse, skall upprättas före utgången av mars året efter räkenskapsåret.

Vid revision av fonden iakttas i tillämpliga delar revisionslagen (936/1994).

Revisorerna upprättar årligen fondens revisionsberättelse före utgången av april året efter räkenskapsåret. Revisorerna lämnar revisionsberättelsen till förvaltningsrådet.

Förvaltningsrådet beslutar om fastställande av bokslutet och om beviljande av ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören före utgången av maj året efter räkenskapsåret.

10 §

Nödvändiga uppgifter för tillsynen

Fonden skall tillställa försäkringsinspektionen bokslutet och revisorns utlåtande före utgången av juni året efter räkenskapsåret.

Fonden skall lämna försäkringsinspektionen även andra uppgifter som den anhåller om för övervakning av fonden.

11 §

Beviljande av yrkesexamensstipendium

Yrkesexamensstipendium kan beviljas en person som avlagt en sådan examen som avses i 5 § lagen om utbildningsfonden, Som datum för avläggande av examen anses den dag då sökandens examensbetyg är daterat.

12 §

Yrkesexamensstipendiets storlek

Yrkesexamensstipendiet är en engångersättning för avläggande av fristående examen.

13 §

Ansökan om yrkesexamensstipendium

Ansökan om yrkesexamensstipendium sker på en blankett som fastställts av fonden.

14 §

Medel

Fondens medel skall skötas på ett resultatgivande och tryggt sätt.

För tryggande av sin likviditet har fonden en utjämningsfond. Om utjämningsfondens storlek beslutar förvaltningsrådet och om placeringen av medlen styrelsen.

15 §

Ändring av stadgarna

Förvaltningsrådet beslutar på basis av styrelsens förslag om ändring av fondens stadgar och lägger fram förslaget till ändring av stadgarna till social- och hälsovårdsministeriet.

16 §

Stadgarnas ikraftträdande

2003. Åtgärder som stadgarna förutsätter får vidtas innan stadgarna träder i kraft.

Dessa stadgar träder i kraft den 1 januari

Helsingfors den 30 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare *Marjaana Maisonlahti*

Nr 1312

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om villkoren för non food -träda inom stöd för jordbruksgrödor 2003**

Utfärdat i Helsingfors den 30 december 2002

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskriftssamling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om villkoren för non food -träda inom stöd för jordbruks grödor 2003 .	80/02	30.12.2002	1.1.2003

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 30 december 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Lantbruksråd Olli-Pekka Peltomäki